

Πέντε λεπτά θυμός,
εκατό χρόνια πρόβλημα

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και... **μη**

ΝΑ μην ξεχάσω: το μηχανήμα οξυγόνου για τη σλιπ άπνοια, το πιεσόμετρο, τους μετρητές σακχάρου και οξυγόνου, τα χάπια για τη χοληστερίνη, τις σταγόνες για τα μάτια, την αλοιφή για τα αυτιά, το σπρέι για τη μύτη, τις ενέσεις για την αλλεργία, τα φάρμακα για την καρδιά, το στομάχι, το έντερο, την οισοφαγίτιδα, την οισοφαγική παλινδρόμηση, τα αρθρικά, τα χάπια της πίεσης, του διαβήτη, να μην ξεχάσω τα βιάγκρα μου και την κούτα με τα προφυλακτικά! Ημιθανείς κι ανάπηροι, παραμένουμε εραστές: θα ματώσουμε τις θάλασσες το καλοκαίρι εφέτος!

ΝΑ μην ξεχάσω: τα βιβλία, τα CD, το σκάκι, το τάβλι, το σκραμπλ, τις τράπουλες, τις πετσέτες θαλάσσης, την ομπρέλα, το ειδικό καρεκλάκι με θήκη για καφέ, τις νισσεράδες, καπέλα, μαγιό, σορτσάκια, σώβρακα, μπλουζάκια, κάνα πουλοβεράκι μπας και βάλει κρύο κάνα βραδάκι.

ΝΑ μην ξεχάσω: τα αντιηλιακά, τις κρέμες προσώπου, το εβιάν μου, το αντικουνουπικό, την αμμωνία για τις τσούχτρες, το οινόπνευμα, τις γάζες, το πιστολάκι για τα μαλλιά, βούρτσες - τσατσάρες, το παγουρίνο, τα κεράκια σιτρονέλας και το φιδάκι για να ψοφήσουν τα κουνούπια το βράδυ, τη σκηνή, σλίπινγκ μπαγκ, στρώμα ύπνου, φανάρια - φακούς μήπως κάνουμε ελεύθερο κάμπινγκ, το σχοινάκι για τα φιδία, πολύπριζο, cd player, ανεμιστηράκι, φορητή tv, υπολογιστή, φωτογραφική μηχανή, κάμερα, φορτιστές σπιτιού - αυτοκινήτου - φου-

σκωτού, την εσπρεσιέρα, γιατί έχει ακριβύνει ο φρέντο και θα φτιάχνουμε στο δωμάτιο.

ΝΑ μην ξεχάσω: καρφίτσες - βελόνες - παραμάνες - ραφτικά, τον απινιδωτή, το τεχνητό νεφρό, τα γυαλιά μου: ηλίου - για κοντά - για

δοντόκρεμες, την κιθάρα, το τουμπελέκι, την παγοθήκη, τη σαμπανιέρα!

ΝΑ μην ξεχάσω: το δίπλωμα και την άδεια οδήγησης, την άδεια χειριστού ταχυπλόων και την άδεια του φουσκωτού, την άδεια ρυμούλ-

τον γάντζο, να ρεμεντζάρω, να βάλω βενζίνη στην εφεδρική μηχανή, να πάρω τάπα εφεδρική, καινούργια μπαλόνια, ασφάλειες για τα ηλεκτρονικά όργανα, αλυσίδα για το τρέιλερ, κλειδωνιές για τα ταμπούκια, σπρέι για τις σκουριές, ειδικό κλειδί για την υδατοπαγίδα!

ΝΑ μην ξεχάσω να γράψω: ότι το best δώρο αυτού του καλοκαιριού είναι το άλμπουμ και το dvd που κυκλοφορούν μαζί απ' τις εκδόσεις «Λαλλούδα», για την ιδιόμορφη, απαγορευμένη ταινία «Πέφτουν οι σφαίρες σαν το χαλάζι και ο τραυματισμένος καλλιτέχνης αναστενάζει», του μεγάλου Έλληνα σκηνοθέτη Νίκου Αλευρά! Ένα τέταρτο του αιώνα μετά...

ΝΑ μην ξεχάσω τον Θόδωρο Τσουβαλάκη, που καταδικάστηκε προχθές σε 4 χρόνια φυλάκιση για μικροκλοπές. Μου είχε τηλεφωνήσει αρκετές φορές αλλά δεν κατάφερα να τον συναντήσω. Ήθελε να γράψω κάτι για τον αδελφό του τον 58χρονο Νίκο Τσουβαλάκη, που κρατείται από τις 23/12/2008 στις φυλακές Τρικάλων και πάσχει από χρόνια αποφρακτική πνευμονοπάθεια, άσθμα, υπέρταση και κατάθλιψη. Δεν είναι κακοποιός, αλλά μικροκλέφτης από ανάγκη, που καταδικάστηκε σε εξοντωτική ποινή 6 χρόνων, επειδή δεν κλείνει το στόμα του και καταγγέλλει το σωφρονιστικό σύστημα. Κουράγιο αδέλφια!

ΟΛΟ και κάτι θα ξεχάσα... Καλώς εχόντων των πραγμάτων και Θεού θέλοντος, θα τα ξαναπούμε με τα πρωτοβρόχια. Αντε γεια!

Να μην ξεχάσω...

Με τον **ΑΝΔΡΕΑ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗ**

μακριά - θαλάσσης - 3D, ωτοασπίδες - μπατονέτες, σαμπουάν - σαπούνια - αφρόλουτρα - ξυραφάκια - ψαλίδια - ενυδατικές κρέμες, μαλακτικό - αντιηλιακό μαλλιών, βαζελίνη για αξέχαστες κωλομπαρέ στιγμές.

ΝΑ μην ξεχάσω: ψαροντούφεκα, ψαροσακούλες, μαχαίρια, βαρίδια, μάσκες, βατραχοπέδιλα, σημαδούρες, τη στολή - καλτσάκια - μποτάκια - γάντια για το υποβρύχιο ψάρεμα, φακούς, εφεδρικές δελφινιέρες, τρίαινες, λαστιχάκια κάθε είδους, α, ναι, οδοντόβουρτσες - ο-

κησης τρέιλερ, την ασφάλεια του αυτοκινήτου, του φουσκωτού και της ζωής, την προσωπική άδεια αλιείας, την άδεια αλιείας του φουσκωτού, τις ταυτότητες, την αστυνομική, της εφημερίδας, της ΕΣΗΕΑ, τη διεθνή, το διαβατήριο, γιατί ποτέ δεν ξέρεις με ποια και πού θα βρεθείς...

ΝΑ μην ξεχάσω: την τρόμπα του φουσκωτού, τα κουπιά, τα σωστικά, τα βεγγαλικά, τον πυροσβεστήρα, το GPS, το βυθόμετρο, την κουλούρα, το ραδιοκασετόφωνο, τα κουπιά, τα σχοινιά, την πλωτή άγκυρα,

* Η τιμητική για τον Αμποτ

Με μεγάλη επιτυχία στέφθηκε η δεξίωση προς τιμήν τού κ. Τόνι Αμποτ που οργάνωσε ο συμπάροικος επιχειρηματίας και καλός φίλος τού αρχηγού τής αντιπολίτευσης, κ. Πολ Δρακάκης. Περίπου 500 άτομα χειροκρότησαν τον κ. Αμποτ και μάλιστα σε μια μέρα που οι δημοσκοπήσεις τον έδειχναν νικητή των εκλογών.

Ο κ. Αμποτ μίλησε με πολλή αγάπη για τον κ. Δρακάκη, όπως άλλωστε μίλησε και σ' εμένα σε συνάντησή μας για τον καλό και ελληνόψυχο συμπάροικο.

Τις εντυπώσεις, πάντως, έκλεψε γνωστός Έλληνας μεγαλοεπιχειρηματίας που πλήρωσε σε πλειστηριασμό \$50.000 για να δειπνήσει με εννέα προσκεκλημένους του με τον κ. Αμποτ και τον γνωστό ραδιοεκφωνητή, Αλαν Τζόουνς.

* Οι Έλληνες Συντηρητικοί

Και αφού μιλάμε για Συντηρητικούς, να υπενθυμίσουμε την αυριανή χοροεσπερίδα τού Ελληνο-Αυστραλινού Σηνητηρητικού Συνασπισμού στο The Grand Roxy, με επίσημους προσκεκλημένους τον αρχηγό των Εθνικών στη ΝΝΟ, Αντριου Στόνερ και τον συμπαθέστατο ομογενή βουλευτή ΝΝΟ, Γιώργο Σουρή. Για εισιτήρια τηλεφωνήστε στον Πέτρο 0403 180 407.

* Καλό!

Ρωτάει ο Τοτός:

- Μπαμπά, αυτό εκεί καράβι είναι;
- Όχι παιδί μου, υπερωκεάνιο.
- Υπερωκεάνιο; Και πώς γράφεται το υπερωκεάνιο;
- Μπα, μάλλον καράβι είναι!
- Ακόμη ένα:
- Ήταν δυο Ιρλανδοί και δουλεύανε σε μια εταιρία πυραύλων στη NASA και διψούσαν πο-

Παράθυρο πολέμου

Παγκόσμιο σάλο έχει ξεσηκώσει το τελευταίο εξώφυλλο του αμερικανικού περιοδικού TIME.

Στο προσεχές τεύχος, με ημερομηνία 9 Αυγούστου, ποζάρει μια 18χρονη Αφγανή που οι Ταλιμπάν της ακρωτηρίασαν τη μύτη και τα αφτιά για ασήμαντο παράπτωμα (στην εικόνα φαίνεται μόνο ο πρώτος ακρωτηριασμός). "Να τι θα γίνει αν φύγουμε από το Αφγανιστάν", ισχυρίζεται ο τίτλος του περιοδικού. Το κόνσεπτ του ρεπορτάζ καταγγέλθηκε ως απροκάλυπτα προπαγανδιστικό, με στόχο μέσα από το σοκ να πειστεί η αμερικανική κοινή γνώμη για την αναγκαιότητα συνέχισης του πολέμου και της ξένης κατοχής. Το αμερικανικό ιστολόγιο altnet.org χαρακτήρισε "αισχρό" τον πρωτοσέλιδο τίτλο.

"Ήταν μια δύσκολη απόφαση και το σκέφτηκα πολύ πριν το κάνω", δικαιολογήθηκε για το εξώφυλλο ο αρχισυντάκτης του TIME, Ρ. Στένγκελ. "Τελικά αποφάσισα πως η συγκεκριμένη φωτογραφία είναι παράθυρο στην πραγματικότητα ενός πολέμου που μας αφορά όλους... Θέλησα να μάθει ο κόσμος την αλήθεια για να καταλάβει τι κάνουν οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί μας στο Αφγανιστάν..."

Βρε παιδί μου, δεν βρέθηκε ούτε ένας να υπενθυμίσει στον βαρύγδουπο Ρ. Στένγκελ, που προφανώς θέλει να προστατεύσει τα κέρδη τής πολεμικής βιομηχανίας με την διαιώνιση τού πολέμου στο Αφγανιστάν, ότι οι Ταλιμπάν σήμερα δεν είναι διαφορετικοί από τους Ταλιμπάν που υποστήριζε η πατρίδα του όταν πολεμούσαν εναντίον των Ρώσων;

Οι Ταλιμπάν τότε και τώρα, ήταν και είναι θρησκοπληκτοι βασανιστές, όπως ήταν οι χριστιανοί ιεροεξεταστές και όπως ήταν και είναι οι δικτάτορες κάθε μορφής. Ομως δεν μπορεί η πολεμική βιομηχανία να λέει ότι οι Ταλιμπάν -και ο Οσάμα μπιν Λάντεν- ήταν πατριώτες όταν πολεμούσαν εναντίον τής Σοβιετικής Ενωσης και απάνθρωποι ισλαμιστές όταν πολεμούν εναντίον των Αμερικανών.

Απόδειξη, το γεγονός ότι έχει καταρρεύσει η δημοτικότητα τού Αμερικανού προέδρου, Μπαράκ Ομπάμα, ακριβώς επειδή υποστηρίζει τον πόλεμο στο Αφγανιστάν που ο λαός του δεν τον θέλει. Οι Αμερικανοί δεν θέλουν να σκοτώνονται τα παιδιά τους για μια χαμένη υπόθεση, αφού για χαμένη υπόθεση πρόκειται η απόπειρα -δήθεν- των Αμερικανών να εκδημοκρατίσουν τους Αφγανούς. Η Δημοκρατία κερδίζεται με τους αγώνες και το αίμα αυτών που πραγματικά την θέλουν, δεν χαρίζεται με τους αγώνες και το αίμα ξένων δυνάμεων.

Από τον πόλεμο στο Αφγανιστάν, όπως στον πόλεμο στην Κορέα, στο Βιετνάμ, στο Ιράκ και αλλού μόνοι κερδισμένοι είναι οι βιομήχανοι και μόνα θύματα τα παιδιά που έχασαν τη ζωή τους για τα κέρδη των εμπόρων τού θανάτου. Πόσα αμερικανάκια σκοτώθηκαν από τους Κινέζους στην Κορέα; Σήμερα όλα ξεχάστηκαν και οι αμερικανοί βιομήχανοι συνεργάζονται με τον... κίτρινο κίνδυνο, όπως συνεργάζονται με τους Βιετναμέζους και τους Ιρακινούς πρώην εχθρούς, επειδή το κέρδος είναι θεός και η ζωή των παιδιών τής Αμερικής αναλώσιμη.

λύ. Βρίσκουν ένα βαρέλι το οποίο ήταν προωθητικό πυραύλων και πίνει το μισό ο ένας και το μισό ο άλλος. Το βράδυ μετά τη δούλειά ο Πάντι τηλεφωνεί στον Μπρένταν και λέει:

- Μπρένταν, ξέρεις τι ήταν εκείνο που ήπιαμε;
- Νερό δεν ήταν; λέει ο Μπρένταν.
- Μην κλάσεις, γιατί είμαι Ιαπωνία!